

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 40.

Fjerde Session's tredje Samling.

Tolvte Møde.

Lorsdagen den 30te Juni.

(Forts.)

Jung (forts.): Den Gang, da de gik ind i Embederne, var der ikke sat nogen Bestemmelse for, hvornaar de skulde ophøre at avancere; da de overtog Embederne, da ansaae de det vistnok for at være en Lykke at overtage dem; thi de fik en bedre Gage som Eqpivagemestere paa Holmen end i den Stilling, de dengang indtog i Staten; men da de traadte ud af Staten, vare de berettigede til at avancere, ligesaavel som alle deres Over- og Undermænd, og, naar de kunde komme i en Stilling i Staten, hvorved de vare bedre tjente med at træde ud af deres Embede som Eqpivagemester, saa kunde de ogsaa træde ud deraf. Nu er der en Resolution, som bestemmer, at Eqpivagemesterne skulle staae paa dette Punkt, og kun undtagelsesviis blive forfremmede, og der kan altsaa kun være Spørgsmaal om denne enkelte Mand, da de Andre træde ind under denne Resolutions Virkninger, og ere saaledes ikke berettigede til at kunne forlange noget Andet eller Bedre. Regjeringens Forslag angaaer, jeg gjentager det, saaledes kun den nærværende Embedsmand og ingen Anden, der kommer i samme Stilling som han, og der er virkelig stor Forskjel derpaa.

Kauser: Jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig at meddele en ganske kort Oplysning fra nogle tidligere Forhandlinger til det, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) fremsførte. Det er fuldkomment sandt, at de 12 Medlemmer, som vare tilbage af det tidligere Finantsudvalg, udtalte sig med Hensyn til den Sag, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, paa en anden Maade, end Finants-

udvalget tidligere havde gjort; men jeg maa tilføie, at Sagen ikke var den samme som tidligere, da der var fremkommen en ny Oplysning. Finantsudvalget havde i sin Tid opstillet, at disse Mænd ikke skulde have den Gageforhøielse, som Ministeren havde foreslaaet, fordi man troede, at deres Forretninger vare blevne betydeligt formindskede derved, at Consumtionen var bleven ophævet. Det blev imidlertid oplyst, at, hvor sandsynlig denne Forudsætning endogsaa havde været, saa var den dog ikke gaaet i Opsyldelse. Da Sagen saaledes forelaae anderledes, saa fandt man ingen Grund til at fastholde den Mening, man tidligere havde havt, da man ikke havde de Oplysninger, som man senere har faaet. Det var, om man vil, en Inconsequent, man gjorde sig skyldig i; men det var i mine Tanker en aldeles tilladelig Inconsequent.

Det, jeg egentlig har udbedet mig Ordet for, det er for at udtale mig om det Endringsforslag, der er stillet om Eqpivagemesteren. Jeg maa her for mit Bedkommende tilstaae, at de Foredrag, som ere hørte deels fra den høitærede Marineminister og deels af den høitærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Jung), aldeles ikke have kunnet overbevise mig om, at det skulde være rigtigt at forkaste det foreliggende Endringsforslag; tværtimod, jeg maa her tillade mig at gjøre opmærksom paa, at vi ved vore Forhandlinger i Finantsager i Almindelighed gaae ud fra de bestaaende Love, hvor Udgifterne ere hjemlede ved saadanne, og at det kun er for en bydende Nødvendighed, der tvinger dertil, at man afviger fra de bestaaende Love; men i dette Tilfælde er der en kongelig Resolution af 1848, som anført af den høitærede Marineminister, og den har i denne Sag Lovskraft. Det er maaskee en uretsfærdig Lov, det veed